

Ра інженерні кадри

Газета видається
з лютого 1981 року.

ЩОТИЖНЕВА ГАЗЕТА КОЛЕКТИВУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 4 (460)

П'ятниця, 31 січня 1992 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

НА ВЧЕНІЙ РАДІ

23 січня відбулося засідання вченої ради інституту, на якому затверджено нову структуру факультетів, запропоновану ректором Б. І. Мокінем. Ми вже подавали її в позаминулому номері багатотиражки, а зараз тільки повторимо, що тепер факультетів буде, замість шестидесяти, і вибори деканів повинні завершитися до 15 березня. Втім, учена рада знайшла можливість затвердити на ці посади без виборів Г. С. Ратушняка (факультет будівництва), та М. П. Свиридова (факультет електротехніки та енергетики), оскільки при новій структурі на цих двох факультетах радикальних змін не сталося.

Оголошено, що деканом новоствореного факультету інтеграції з виробництвом призначено Анатолія Андрійовича Храбана (був головним інженером заводу радіотехнічної апаратури, останнім часом працює в лабораторії професора М. П. Байди), а проректором з виховної роботи та по роботі з іноземними студентами — доцента Василя Олександровича Леонтьєва, котрий до останнього часу керував факультетом заочного навчання.

Вчена рада прийняла рішення про перейменування кафедр суспільних наук. Кафедра політичної історії буде віднині просто кафедрою історії, кафедра політекономії — кафедрою основ економічної теорії, кафедра філософії залишається зі старою назвою, спеціально створена узгоджувальна комісія вирішить остаточно, як назвати кафедру політології. Але загальна думка схильється до назви «Кафедра теорії соціально-політичних відносин».

Багато уваги приділила вчена рада питанням роботи науково-дослідної частини. В нинішніх умовах ринкової економіки їй першою стало сутужно. В зв'язку з утвердженням української державності розпадаються старі структури, нема уже всеосяжної атестаційної комісії, яка забезпечувала експертизу дисертацій, все трудніше видавати наукові праці, багато неясностей з реєстрацією авторських винаходів і свідоцтв, доведеться виявляти більше діловитості, наполегливості і підприємництва, дбати про впровадження і продаж власних розробок.

Б. І. Мокін, як народний депутат, повідомив, що вже розроблено положення і структуру українського ВАК, йде підбір кадрів. Але ВАК не затверджуватиме дисертацій. Віднині ця процедура спрощується і передається в повне відання вузівських спецрад. ВАК провадитиме по тому лише вибірково експертизу і якщо, бодай, одна дисертація виявиться неякісною, то постраждає від цього не дисертант, а спецрада — її розформують.

Цікавим для вчених ВПІ буде, сподіваємось, повідомлення ректора про те, що він виношує думку придбати для інституту друкарську, електронну машину і видавати у ВПІ власний науковий вісник.

Переважаючо більшістю голосів вчена рада обрала професорами кафедр О. П. Ротштейна, М. О. Рвачова, В. К. Шановського, доцентами — В. М. Баскевича, В. В. Кухарчука, старшим викладачем — Л. Є. Азарьву.

СУВЕРЕНІТЕТ, АБО ЯК ЖИТИ ПРОФСПІЛКАМ ДАЛІ

Профспілки на сьогодні — чи не єдиний рудимент епохи соціалізму. Але, на наш погляд, це той рудимент, який зуміє пристосуватися до нових умов і функціонувати в новому суспільному організмі досить успішно.

Сьогодні в профспілках ідуть невидимі зовні, але складні, навіть з елементами трагізму, процеси, які можна характеризувати, як боротьбу старих структур з їх традиційним намаганням командувати та перерозподіляти з одного боку, та нових потреб бурхливого й міняючого життя, що не дуже вкладаються в старі рамки.

Як пам'ятаєте, 12 червня минулого року профспілкова конференція прийняла рішення перейти на договірні стосунки з обкомом. Робота, що здійснювалася в цьому плані, наближається до завершення. Профком на засіданні 16 січня з участю голови обкому І. С. Гамрецького після двох з половиною годин обговорення прийняв рішення вважати за доцільне характер відносин з обкомом профспілки привести у повну відповідність з статутом. Створена комісія для підготовки пропозицій з питань, до якої увійшли В. І. Ковальчук, О. І. Марченко, М. М. Михайличенко, О. В. Войцехівський, А. В. Семенець.

Комісія підготувала перелік повноважень, які передає наша первинна організація вищим профспілковим органам. Гостро стоїть питання про порядок відрахування вищим профорганам. Наша позиція така: фінансування йде під ті повноваження, які

первинна організація передає обкому. За нашим переліком всі ці повноваження вкладаються в рамки адміністративно-господарських затрат. Обком щодо нас не виконує функцій з культурного, обслуговування, спортивної роботи, не укладає з адміністративними органами угод в наших інтересах. Тому фінансування за цими статтями на нас розповсюджуватись не може.

Щодо адміністративно-господарських затрат, то тут взагалі треба розбиратись. Скажімо, ми не в Піщанці, а у Вінниці, до нас не треба тратитись на відрядження, отже й платити маємо відповідно.

Особлива стаття — кошти на соціальне страхування. Сьогодні тут усе, як у часи застою — централізація і тільки централізація, хоча такий підхід суперечить положенням статуту. Обком намагається залишити профкоми безправними у використанні коштів соцстраху.

При обговоренні цього питання були пропозиції «вивільнитись з тісних обіймів» обкому взагалі, але це теж не вихід, бо в умовах соціальної невладштованості консолідація профспілок, може — єдиний шанс боротись за права людей. Тут, правда, можуть бути альтернативи. Приміром, асоціація профспілкових організацій вузів, вихід нашої організації прямо на обласну раду чи й ЦК.

Профком буде працювати над цим питанням активно. Але нам дуже потрібні ваші думки і поради.

ПРОФКОМ.

УВАГА!

Болільникам команди КВН!

23 лютого о 15-й годині 30 хвилин, у залі Київського політеху наша команда проведе ПІВФІНАЛЬНУ ЗУСТРІЧ

РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО ТЕЛЕВІЗІЙНОГО КВН-92.

Організується поїздка болільників на цю зустріч.

12 лютого о 18-й год в Будинку офіцерів Вінниці відбудеться перша гра «ГУМОРИНИ-92»

Квитки на обидві гри можна придбати в профкомі студентів та в клубі ВПІ

ЧЕКАЄМО НА ВАШУ ПІДТРИМКУ!

КУПИМО СОБІ КОЛГОСП?

НА ТЕМИ ДНЯ

Ситуація, що склалася в соціальній сфері, загальновідома. Тому нема потреби обгрунтовувати необхідність створення в інституті ефективних структур, що забезпечували б постачання для співробітників товарами народного вжитку (продовольчих та промислових) — вона очевидна.

Така ж ситуація на ринку товарів. Сьогодні їх пропонують, поряд з торгівлею, і комерційні структури. Може допомогти і бартер.

Кожна людина (чи майже кожна) зробила якісь запаси по окремих видах товарів, але, якщо покласти надії лише на одне з цих джерел забезпечення товарами, то не вистачить або товарів, або грошей. Тому кожен колектив, профспілкова організація змушені створювати таку систему постачання, яка б змогла поєднати всі вищезгадані можливості забезпечення своїх людей.

У відділі матеріально-технічного постачання нашого інституту за пропозицією профкому введена посада заступника начальника відділу з соціальних питань (її зайняв Леонід Володимирович Слободянюк). Вже реалізуються товари, завезені новою службою. Планується відкрити комісійний магазин для обміну товарами (як в натуральному вигляді, так і шляхом продажу). Знайдуть в ньому збут і товари, одержані з інших джерел.

Однак, сподіватись на достаток товарів, одержаних по традиційних каналах — утопія в нинішні часи. Тому слід залучити до цієї справи широко громадськість і, щоб це дало належний ефект, потрібна матеріальна зацікавленість. То ж у профкомі дійшли до думки, щоб тим працівникам, які сприятимуть надходженню товарів з будь-яких законних джерел, видавати грошову винагороду за рахунок запровадження внутрішньої націнки на продаж в розмірі 5 процентів на всю суму товару. Необхідність

такої націнки підтверджує наш досвід.

Ясно і те, що працівники магазину, який має відкритися, повинні отримувати зарплату за рахунок націнки. Отже, з'явиться можливість переглянути горезвісну 25-процентну торговельну надбавку і здешивити вартість товарів у порівнянні з торгівлею.

Товари, що здаються на комісію, теж матимуть 3-процентну націнку на утримання продавця. Чудово, що ректорат виділив для магазину приміщення. Воно знаходиться на 1-му поверсі ГУК. Проректор по адміністративно-господарській роботі Тарануха О. І. запевнив, що в лютому це приміщення буде належним чином обладнане.

Зрозуміло, що ця служба повинна діяти під контролем профкому. Думається, що дефіцитні (тобто, майже всі) товари повинні нормуватися, відпускатися за списками, по талонах і т. ін. Можливо, слід буде залучити кошти працівників на засадах пайових внесків.

Пошук шляхів вирішення проблеми ведеться і в інших напрямках, зокрема, розраховуємо на теплицю, яку інститут має добудувати. Вона невелика, але, як кажуть, на безриб'ї... Тому пропонуємо бажаним взяти її в оренду. Умови пільгові, але там треба щось вирощувати і продавати в інституті. Приходьте, домовимось.

Проблема городів стара, але шляхи її вирішення, на жаль, ще не зазнали більш ефективних змін. Керівництво інституту звернулось до голови облвиконкому М. А. Дідика з проханням найбільш часом виділяти колективу 5 гектарів землі під індивідуальні городи біля міста або там, де є автобусне сполучення. Почекаємо, що скаже влада. Сподіваємось, що в цьому нам допоможе обласна рада федерації вільних профспілок, яка візьме питання на контроль, а в разі необхідності організує заходи громадського тиску.

сті організує заходи громадського тиску.

Для тих, хто захоче опанувати землеробською майстерністю, щоб його город давав корисну продукцію, а не бур'ян, як це трапилось на більшості ділянок біля села Шкуринець, в лютому почнуть працювати спеціальні курси. Слідкуйте за об'явами.

І ось ще така пропозиція, майже з області фантастики. Деякі колективи «купляють» колгоспи і на цій основі розв'язують продовольчу проблему. Звичайно, інститут таких грошей не має, але якщо ми всі «скинемося» по 1—2 тисячі карбованців, то зберемо 2—5 мільйонів і уже можна буде про щось говорити. Як це все зробити, важко тепер говорити, хоч наші господарники, зокрема, начальник відділу постачання В. М. Матвійчук уже працюють над цим питанням.

Тож пропонується ось такий алгоритм вирішення продовольчої проблеми: на першому етапі передбачається найняти на конкурсній основі спеціаліста на певний строк, протягом якого він вивчить це питання і підготує техніко-економічне обгрунтування. Керуючись його висновками, зможемо вирішити, що нам під силу і що вигідно.

Другий етап — юридичне оформлення справи, інші організаційні заходи, зокрема, створення акціонерного товариства. Цей етап і наступні дії фінансуються за рахунок всіх нас на акціонерних засадах.

Звичайно, ці пропозиції не вичерпують проблеми. Тому закликаємо всіх, кого вона цікавить, висловити свою думку, пропозицію. В профкомі (к. 213 ГУК, тел. 23-45, 6-78-94) вам завжди будуть раді.

Пропонуйте ідеї, свої послуги по їх реалізації. Рекомендуйте людей, які можуть допомогти!

В. КОВАЛЬЧУК,
голова профкому працівників ВПІ.

ЗМІНИ В ПРАВИЛАХ ПРИЙОМУ

Для всіх вузів одним з головних було і залишається завдання набору. Адже кожен інститут чи університет хоче мати в себе найбільш підготовлених, здібних і талановитих студентів. Це завдання вирішують по-різному. Одні приймають без вступних іспитів переможців республіканських олімпіад, інші — кращих випускників спеціалізованих шкіл.

Нещодавно з'явилася інформація про те, що в деяких московських гімназіях буде додатковий дванадцятий клас — клас абітури, випускників якого прийматимуть до вузів без вступних іспитів. Абітура походить від

слова абітурієнт — вступник до інституту.

В різні роки і в нас були пільги для деяких абітурієнтів. Наприклад, минулого року випускники фізикоматематичних класів Вінниці, які не мали трійок, могли поступити до нас за співбесідою, не складаючи іспитів. Таким шляхом було зараховано на всі факультети 122 студенти. Результати екзаменів за перший семестр показали, що цей експеримент себе не виправдав. Випускники більшості фізико-математичних класів підтвердили свій рівень не змогли. Найгіршими були показники ви-

пускників вісімнадцятої (60 процентів двійок, 25 процентів трійок), п'ятнадцятої (50 процентів двійок, 33 проценти трійок), дев'ятої (38,5 процента двійок, 31 процент трійок), двадцять п'ятої (38 процентів двійок, 44 проценти трійок) вінницьких шкіл.

На цьому сумному фоні прийомним був результат випускників сімнадцятої фізико-математичної школи (9,5 процента двійок). Саме з цієї школи до нас прийнято найбільше студентів — 21.

Проведений аналіз показує, що підготовка випускників фізико-математичних класів у Вінниці недостатня для

того, щоб їм надавати пільги при вступі до нашого інституту, який почав працювати за програмою технічного університету.

Саме тому на останньому ректораті було схвалено рішення приймати в цьому році за співбесідою лише випускників фізико-математичних шкіл, причому не лише Вінницької, але й Житомирської, Хмельницької, Чернівецької і Тернопільської областей.

Крім того, не буде проводитись експеримент по прийому вступних іспитів у базових школах нашої області.

В. КАРПЕНКО,
декан факультету ФІПД.

Поезії Степана Лісового

КЛЯТВА

Ету боль не растеряю!
Все безумие пройду!
Сочится кровь?
Знаю, знаю —
Пыль дороги увлажню.

ПРОСЬБА

Брось меня —
ненужную ношу?
— Своей любовью
ум иссушу!
— Рубцами сердце

разукрашу!
— Солью-слезой
выбелю душу!
Брось меня —
ненужную ношу?

ЗАКЛЯТИЕ

Из тайн души
воскреснет боль:
Такая никому
не снилась —
Ярче жертвенного
костра,
Чтоб ты, только ты
мне молилась.

ИЗВИНЕНИЕ

Текут, текут
любовные реки,
Но люблю лишь
тебя — вечно одну.
Тяжелы рыцарские
доспехи,
Устал я плыть —
поклон речному дну.

МОЛИТВА

Что память свято
бережет,
Весна холодом

туманит.
И лето беспощадно
жжет...
Пусть зима
меня обманет

ПАМЯТЬ

О, дивно зовущий
голос
Далеким отблеском
зарниц,
Счастьем ласкающий
волос
И вкрадчивый шепот
ресниц.

ЖАЖДА

Цветут, цветут все
хризантемы —
Любви несбыточные
сны.
Душа все просит
перемены,
Как будто не было
весны.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Тайн вселенной не
пойму!
Ночь. Степь.
Звездного неба вид.
Не затаив на вас
обид,
Сюда я больше
не приду.

ЭПИТАФИЯ

Как морщины на
лице старухи —
Ветка яблони в
вечерней мгле...
Твои нежные, светлые
руки
Памятью лежащие
на мне...

Наші передруки

Таємниця в'язнів Форосу

Тепер Форос, дачу першого і останнього Президента СРСР, знає весь світ. А ось як вона будувалася, що собою являє — відомо не всім. Так от знайте.

Перші команди стосовно будівництва своєї дачі головний виконроб перебудови віддав через рік після квітня 1985-го. Якійсь час пішов на вибір майданчика, підготовку документації. А всі роботи розпочалися 5-го березня 1988 року з будівництва великої зльотної смуги на військовому аеродромі Бельбек. За три місяці військові будівельники вклали в землю 6 мільйонів карбованців. 12 червня то

го ж року президентський літак вже зробив технічну посадку біля Чорного моря.

Чотири тисячі кращих будівельників Міністерства оборони і рік і 9 місяців практично цілодобово зводили хороми на Форосі. На Бельбеку злітали і робили посадку літаки, доставляючи найкращі будівельні матеріали чи не зі всього світу. За 21 місяць було освоєно більше 50 мільйонів карбованців. Світова практика містобудування основана на підгонці дверей під проїом. Тут же був виняток: під імпортовані двері підганяли стіни.

Дачу — палац триповерхового покрою, покрито штампованим алю-

мінієм, пофарбованим під черепицю (виробництво одного із заводів системи Міноборони). Поруч — допоміжний корпус на 200 місць для охорони та технічного персоналу.

Всередині дачі — справжня розкіш. Чого лиш варта ванна площею 20 квадратних метрів, викладена імпортом візерунчатим кафелем. А ще є тут басейн і сауна. Від будинку до моря — не більше півсотні кроків, та йти на пляж не потрібно — до самої морської хвилі доставить вас ескалатор вартістю більше 15 тисяч доларів.

Форос — об'єкт номер один на планеті Земля по рівню охорони. На да-

чі встановлено понад чотириста(!) телекамер. Чи то жартують військові, чи свідчать всерйоз — побачиш навіть, як вітер пролетить.

За будівництво «дачі віку» персонально відповідав сам Дмитро Язов — Міністр оборони. Символічні ключі від неї Михайлу Сергійовичу вручив Володимир Щербинський. Вели будівництво Головне будівельне управління Чорноморського флоту та Головне будівельне управління Міністерства оборони СРСР, платив за все — НАРОД.

(ПУ).

ВРЯТУВАЛА ДІДОВА ПОРАДА

Наподалік від шведського міста Хельсінгланда на двох грибників напала ведмедиця. Рятуючись від звіра, люди вдерлись на високе дерево. «Облога» затягнулася і тоді один з страждальників згадав про рецепт, який заповідав йому дід. Жменька тютюну, кинута в морду ведмедиці, примусила тварину, чхаючи, поспішно ретируватися.

МЕНЮ З ГУМИ І ЗАЛІЗА

Мішель Латіні, що народився в 1950 р. у французькому місті Гренобль, відомий у своїй країні під прізвиськом «Мосєе Всеїд». Він уму-д্রився з'їсти за все життя 10 велосипедів, металевий візок для продуктів, 7 телевізорів, 6 люстр і... легкий спортивний літак фірми «Сенна». Мішеля дослідили лікарі і встановили, що здатність «переварювати» скло і метал — унікальна властивість його організму.

ЕЛЕКТРОННА ШПАРГАЛКА

У японських учнів і студентів великою популярністю користуються електронні годинники з мікропроцесором, який здатний перекладати з англійської на іспанську мову. В його пам'яті закладено запас з 1660 слів, а також таблиця відмінювання неправильних дієслів. Однак, вчителі швидко виявили хитрощі учнів і щораз перед контрольними примушують їх знімати годинники.

ПЛАНЕТИ ЗЕМЛЯ

ПАХОЩІ ДЛЯ МАЛЯТ

Німецьке видавництво «Шельц-Майнц» видало п'ять барвистих книжок, ілюстрації яких видихають запахи. Малеча, розглядаючи малюнки, може вдихати аромати троянд, гвоздики, бузку, шоколаду, кави, мигдалю.

КАРДИНАЛ — ПОЛІГЛОТ

Найвизначнішим лінгвістом світу був перший скарбник бібліотеки Ватикану кардинал Джузеппе Каспар Маццофанті (1774 — 1849 роки). Він міг перекладати з 114 мов і 72 говірок, вільно розмовляв і писав на 60 мовах.

СИГНАЛ ДАЄ... ПАСОК

Один американський вчений винайшов пасок, призначений для чоловіків, котрі не бажають надто сильно повнішати. Якщо людина починає набирати вагу, тиск на пасок збільшується. Тоді спеціальний електронний пристрій починає видавати звукові сигнали тривоги.

ЧЕМПІОН.
Фото П. Чіпліс.

ПОГЛЯД ФАХІВЦЯ

Що їсти, коли нічого їсти

Складовою частиною здорового способу життя є харчування. Давно всі згодні з тим, що тільки в здоровому тілі — здоровий дух і що основа всього — харчування. Тим часом, культура харчування у нас до цього часу низька, Мені дуже часто доводиться чути від снібів: «Ну, тут ви мені не указ, що хочи — те буду їсти», або байдуже: «Хіба не однаково, що їсти?». Ні, не однаково! Багатьма бідами розпачується за те, що відмовились від кухні своїх предків, та їх принципів харчування.

Нещодавно в черзі за продуктами мою імпрізовану лекцію про харчування перервала молода жінка, щаслива володарка вареної ковбаси: «Годі заливати! Наші чоловіки не козли і не барани, щоб траву їсти!»

На жаль, це погляд більшості.

Не треба ображатися, колами і баранами ми стали всі, і зробила нас такими система, яка створила баранячі умови життя, праці, системи охорони здоров'я, громадського харчування, отруїла хімією воду, повітря, продукти, дурманила алкоголем.

В країні скорочується вік життя, падає народжуваність,

зростає смертність, примножуються і «молодіють» обмінні захворювання. Все частіше можна почути твердження, що ми деградуємо як нація: два біпокоління (по 25 років) вже втратили, а третє — нинішнє (20-літні) на 75 відсотків хворе.

Слабшає життєдіяльність новонароджених, поширюються такі пороки, як алкоголізм, наркоманія, злочинність. Торік у Вінницькій області нараховувалося 374562 дітей віком до 14 років. Захворювань же зареєстровано 514523, тобто, кожна дитина в середньому була на прийомі у лікаря 1,4 рази. Половина хлопчиків та дівчаток мають хронічні захворювання і перебувають на диспансерному обліку, в тому числі: з захворювань нервової системи, органів відчуття, — 21717, страждають пороками органів дихання. — 20 тисяч, інфекційними і паразитарними захворюваннями — 4500, малокрів'ям 5258.

У порівнянні з 1989 роком у 1990-му зросла кількість захворювань бронхіальною астмою на 24, холіциститами — на 21 процент. Вперше було виявлено 2000 дітей із

захворюванням щитовидної залози.

Причин, які призвели до цього — ціла низка і чільне місце тут займає харчування. Майже 90 відсотків молодих мам годують своїх малюків грудним молоком 1-2 місяці, а то й менше — воно в них пропадає, що зв'язано з кволим здоров'ям, внаслідок нераціонального харчування, важкого екологічного стану, несприятливих умов життя та праці. А від того, що у нас майже відсутнє повноцінне дитяче харчування, більшість матерів змушена використовувати для годування своїх дітей ті ж продукти, які вживають самі, у яких, як правило, дуже низький процент вмісту макро- і мікроелементів, вітамінів, без яких майже не засвоюється білкова та вуглеводна їжа.

Ще на початку століття основоположник наукової гігієни в Росії професор Ф. Ф. Ерісман стверджував: «Їжа, в якій відсутні мінеральні солі (макро- і мікроелементи), хоча в решті показників задовольняє умови харчування, веде до повільної голодної смерті, бо збіднення тіла солями неодмінно спричиняє непоправні обмінні розлади».

А оскільки ми одержуємо в середньому 30-50% вітамінів, то негативні реакції стають паталогічними. В цьому — одна з причин і бурхливого прогресування хвороби століття — ожиріння. За відсутності достатньої кількості вітамінів вуглеводи в кишечнику бродять, а білки гниють і продукт їх піррозпаду отрує організм.

У наш час проблеми харчування постають все гостріше, але ситість — це не набитий, чим завгодно, живіт, а всебічне задоволення природних харчових потреб організму. При цьому для їжі придатні не всі білки, жири, вуглеводи, а продукти, в яких міститься оптимальна кількість всіх 74 видів макро-, мікро- і ультрамікроелементів, 30 видів вітамінів, кілька десятків аміно-, жирних та органічних кислот і інші елементи.

Ніякими ліками неможливо замінити жоден з компонентів харчування навіть на короткий час, не кажучи про спробу «наїстися на все життя». Бо клітини всіх систем організму з різною періодичністю відмирають і відновлюються, а для цього їм потрібно одержувати все, що входить до їх складу і

необхідне для їх життєзабезпечення.

Нам потрібно використувати в їжу не менше 50 рослин, а ми навіть влітку здебільшого вживаємо 10-15 видів плодів та овочів, а переробна промисловість 90% продуктів харчування виготовляє всього з 12 назв рослин. Задовольнити потреби організму в потрібній кількості макро- і мікроелементів за їх рахунок, звичайно, неможливо.

Великою помилкою слід вважати, те, що, розв'язуючи проблеми харчування, ми користуємося порадами з підручників та іншої літератури, де даються рекомендації давно застарілі. Причому, по калорійності добоового раціону: 2500 ккалорій для людей розумової праці, 5000 — при важкій фізичній праці. Ці нормативи були розроблені тоді, коли люди трудилися важко, а з харчуванням бідували. У більшості країн світу ці норми значно нижчі.

Принципово інший підхід пропонують прихильники використання натуральних продуктів харчування, вживання сирової їжі, використання дикоростучих рослин. На жаль, ортодоксальна медицина ва-

жко перебудовується і нові розробки, рекомендації впроваджуються надто повільно. Академік А. М. Угольов стверджує, що головним критерієм цінності їжі є її здатність до природного засвоєння, збільшення в раціоні кількості овочів і фруктів в той час, коли у нас десятиліттями вчили і переконували: все, що не відноситься до білків, жирів і вуглеводів — то зайве і шкідливе. Виходячи з цього помилкового твердження, працює і харчова промисловість. І як наслідок (зиту А. М. Угольова): «помилки в структурі харчування стали однією із головних причин розвитку багатьох важких хронічних захворювань, у тому числі, атеросклерозу, діабету, гіпертонії, виразки шлунку, холіциститу та ін.

Змінюючи підхід до харчування, як одного з головних компонентів здорового способу життя, ми зможемо вирішити багато проблем лікування та профілактики більшості хвороб.

В. ОЛІЙНИК,

голова оздоровчої комісії профкому ВПІ.